

OPANOWIENIE (1) *sb n*

A sg opanowieni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ogarnięcie władzę, zawładnięcie: obiemá [Dawidowi i Mesyjaszowi] iednáko Bog żądać od siebie káże dziedzictwá/ y kráíow swiátá w opánowienie [możliwa też lekcja: opanowanie]. CzechEp 287.

Cf **OPANOWANIE**

IM